

ger, at den måde, man som barn lærer et sprog på, er ved at koncentrere sig om det sprog.

Det er klart, som fru Anne Baastrup siger, at man har forskellige forudsætninger, alt efter på hvilket niveau man er. Men hvis man får tæsket dansk ind i hovedet, har danske kammerater og leger med sine danske kammerater om eftermiddagen, går det bedre, end hvis man får et andet sprog og får nogle kammerater, som ikke er danske, men taler ens modersmål. Så får man nemlig større vanskeligheder ved at integrere sig og klare sig i det danske samfund.

Til hr. Henrik Svane vil jeg sige, at selvfølgelig er børn altid spydspidser i en integrationsproces. Men jeg synes, det er et kolossalt ansvar, man lægger på børn, når man siger, at det er dem, som skal fuldføre processen. Det er ene og alene forældrenes ansvar at sørge for, at integrationen lykkes. Det ansvar kan man ikke lægge over på små børn, som er 5, 6, 7, 8, 9, 10 år. Det ville være fuldstændig urimeligt, og det ville også være et helt tåbeligt pres at lægge på dem. Det er forældrene, der skal sørge for, at integrationsprocessen lykkes, og hvis man er en fornuftig forælder, sørger man for, at det barn, som man ønsker skal have succes i det danske samfund, lærer dansk i skolen og leger med danske kammerater om eftermiddagen, hvem de nu har lyst til at vælge. Så ville jeg som forælder påtage mig at løfte den opgave, når jeg kom hjem om aftenen. Det ville være det eneste rimelige.

Til hr. Ebbe Kalnæs: De børn, jeg har, går altså til fodbold og håndbold og ishockey, og det gør de om eftermiddagen og om aftenen. Selvfølgelig kan man også godt lære sprog om aftenen, men det skal ikke være ved 10-11-tiden. Her har jeg sat grænsen for den ene af pigerne hjemme hos os, som går til fodbold så sent. Man kan sagtens finde ud af det, og det må og skal altså være frivilligt, hvis man vil lære et andet sprog end dansk i den danske skole.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var da glædeligt at høre, at hr. Brian Mikkelsen er fuldstændig enig med mig: Jo bedre man er til sit modersmål, jo bedre bliver man til at lære først og fremmest andre sprog, herunder dansk.

Så vil jeg godt spørge, om det er i overensstemmelse med sædvanlig konservativ ideologi, at børnene skal være længe oppe om aftenen og gå på aftenskole. I den forbindelse vil jeg også

spørge: Er det sådan, at hr. Brian Mikkelsen ønsker at ændre vores folkeoplysningslov med henblik på, at den skal udvides, således at også børn bliver omfattet af den? Og hvor går grænsen? Hvor gamle må de være?

Og til sidst: Hvad er det for en type tilbud, hr. Brian Mikkelsen forestiller sig? Skal det være imamen, der tilbyder modersmålsundervisning? Og i givet fald, hvilke pædagogiske principper forventer hr. Brian Mikkelsen, der bliver anvendt? Og hvis barnet modtager den undervisning, hvordan tror hr. Brian Mikkelsen så, at det vil vægte de lektier, det har fået for af imamen, som måske anvender pædagogiske metoder, som hr. Brian Mikkelsen går meget ind for, over for den almindelige danske folkeskole, som anvender metoder, hvor børn kan lære noget?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Den debat, vi har her, er ifølge hr. Brian Mikkelsen ikke så meget en politisk debat, men går på, at der kan være tale om, at man vælger lidt forskellige metoder, og hr. Brian Mikkelsens intuition siger ham, at nu skal man lige vælge den og den metode.

Men andre metoder er sådan set også til debat, og det er da et sundt udgangspunkt, at hr. Brian Mikkelsen ikke har låst sig fast på noget, og det har De Konservative åbenbart heller ikke. Jeg synes også, det er fint med intuition, men hvis nu erfaringerne siger, at det virkelig er et aktiv – og erfaringerne er meget entydige i f.eks. Københavns Kommune, men også andre steder – kan vi så ikke også få disse erfaringer med i spillet? Jeg forstår hr. Brian Mikkelsen sådan, at han også vil lytte til de erfaringer, for han har ikke nogen ideologisk tilgang til problemet. Så kan hr. Brian Mikkelsen og jeg sammen tage ud på Københavns flersprogede skoler og foretage nogle iagttagelser dér. Jeg glæder mig til ekskursionen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Henrik Svane for en kort bemærkning, og derefter er det ministeren for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg brugte ordet spydspids om børnene i integrationsprocessen, men jeg har ikke dermed sagt, at børnene har ansvaret. Jeg konstaterede